

Tweede generatie ondernemers

Stephanie, coffeeshop Mississippi en Mary Jane, Maastricht

“Het interieur van een coffeeshop is erg belangrijk”

Dit is het zesde artikel in een serie over tweede generatie eigenaars van coffeeshops. Zonen en dochters, erfgenamen en anderen die op een speciale manier waren verbonden aan de eerste eigenaar van de coffeeshop. Hoe pakken zij het levenswerk van hun voorganger op?

Door: Nicole Maalsté en Michiel Panhuysen

Stephanie (25) runt samen met haar vader Stephan en haar zus Seline de coffeeshops Mary Jane en Mississippi in Maastricht. Pa en de zussen hebben ieder hun eigen taak. Het verhaal van Mississippi gaat terug naar 1988. Stephanies opa Huub is binnenvaartschipper. Met zijn boot vaart hij vracht over de Maas. Op een dag houdt de motor van de boot ermee op. Huub moet een nieuwe motor kopen, maar heeft daarvoor geen geld. De bank weigert hem een lening en Huub zit met zijn handen in zijn haar.

Een begrip

De boot ligt afgemeerd in Maastricht, tussen het centrum en het station. Eind jaren 80 worden er vanaf een aantal van de boten die in de Maas

liggen hasj verkocht. Regelmatig krijgt ook Huub de vraag van passanten of hij wat in de aanbieding heeft. Dat brengt hem op een idee: Huub gaat hasj verkopen vanaf zijn boot! De zaken gaan goed en Huub bouwt samen met zijn schoonbroer Jean zijn boot met kapotte motor in de jaren die volgen om tot een drijvende coffeeshop. Vanaf de jaren 90 groeit het markante vrachtschip in de Maas uit tot een begrip. In Maastricht en omstreken kent iedereen 'de boot'. De Mississippi is dus een boot met een verhaal, of een coffeeshop met een vrachtschipgeschiedenis, zo je wil. In 1996 volgt zoon Stephan zijn vader op. Inmiddels deelt hij het stuurmanschap van de Mississippi met Jean en zijn dochters Stephanie en Seline (19).

Heel sociaal

Stephanie werkte vanaf haar 18de tot haar 21ste achter de bar in de Mississippi. Vanaf haar zwangerschap ging ze op kantoor werken. “Maar dat was toch niet helemaal mijn ding. Ik ben heel sociaal en kan uren met mensen praten. Ik wil graag volk om me heen hebben.” Nadat dochter Jane was geboren ging ze aan de slag bij Mary Jane, een nieuw Maastrichts coffeeshopproject, dat ze ook samen met haar zus, vader en oud eigenaar John runt. “We zijn echt een team”, legt Stephanie uit. “Ik draai de bar van de Mary Jane, die we in 2017 zo hebben genoemd, mede omdat mijn dochter Jane heet. Het komt er eigenlijk op neer dat ik Mary Jane heb opgezet. Nou ja, het is altijd moeilijk

aan anderen uitleggen hoe we dat doen met zijn drieën. Seline studeert boekhouding en accountancy en doet het kantoor. Mijn vader regelt alles op de Mississippi en ik doe Mary Jane. Dat werkt perfect zo.”

Derde generatie

In het geval van de Mississippi, waar Stephanie bij uitzondering ook nog wel eens achter de bar staat, zou je kunnen zeggen dat er sprake is van een derde generatie in één coffeeshop. Dat komt waarschijnlijk niet vaak voor. Het maakt het verhaal van coffeeshop Mississippi zeer bijzonder. Stephanie en haar vader lijken op elkaar in hun manier van denken en spreken, stelt Stephanie. Maar na wat doorvragen blijkt dat pa in de dagelijkse praktijk de plannen maakt en Stephanie meer van het aanpakken van werk is en de plannen uitvoert. Zo werd een slim plan met de Mary Jane van pa in 2017 uiteindelijk door Stephanie in praktijk uitgevoerd. Een geoliede familiemachine!

Sfeer

Ze is ook van de inhoud: “k vind de sfeer van een coffeeshop erg belangrijk. Een goede sfeer in de coffeeshop bepaalt of mensen naar jou komen of naar een andere shop gaan” aldus de Maastrichtse. Ze hamert er bij het personeel dan ook altijd op om een goede sfeer te creëren. “Je moet in een coffeeshop vriendelijk en servicegericht zijn naar je klanten, dat is mijn filosofie. Dat zie ik wel eens misgaan in coffeeshops. In Maastricht kwamen duizenden toeristen jarenlang vanzelf wel naar de coffeeshops. Het was tot de invoering van het ingezetenen criterium in 2012 altijd erg druk. Coffeeshoppers hadden gewoonweg de tijd niet om menselijke contacten met klanten te onderhouden. Toen buitenlanders de shop niet meer in mochten kwam er een omslag. De lange rijen in de shops verdwenen en het was niet meer vanzelfsprekend dat klanten naar een bepaalde coffeeshop gingen. Dat vroeg om een andere cultuur.”

Stephanie drukt haar personeel daarom op het hart om een klant eens een keertje te vragen hoe het met hem of haar gaat, of een nieuw gezicht te vragen waar hij woont.

Mary Jane

Stephanie weet van de coffeeshops aange-name plekken te maken. “Het interieur van een shop is erg belangrijk”, legt ze uit. “Daarom zijn we momenteel de Mississippi aan het verbouwen. Daar is mijn vader druk mee.” Stephanie introduceerde milkshakes, smoothies en een hapje te eten in de Mississippi en Mary Jane.

Samen met een mooie menukaart met daarop 20 soorten zijn de coffeeshops erg prettige plekken om te zijn. Beide zijn niet meer weg te denken uit haar bestaan. “De boot heeft een zeer speciale plek in mijn hart”, legt Stephanie uit. “Daar is het voor mij allemaal begonnen.”

Eigen geesteskindje

De Mary Jane is anders. Ze heeft vanaf het begin haar stempel op die coffeeshop kunnen drukken, het voelt helemaal als haar eigen geesteskindje. Ze is blij dat ze coffeeshop ondernemer is van de derde generatie en niet van de generatie van haar opa. “Nu is het toch meer geaccepteerd. Coffeeshops zijn normaal geworden en je hoeft je er niet voor te schamen om een coffeeshop te hebben. Dat was toen ik kind was nog anders: vriendinnen mochten van hun ouders niet langskomen toen ik nog op school zat, omdat mijn vader een coffeeshop had. Ik ben wel blij dat dat nu voorbij is.”

Corona-virus

De ontwikkelingen rondom het coronavirus

hebben er ook in Maastricht toe geleid dat coffeeshops tot september alleen maar cannabis mogen verkopen. Klanten mogen niet blijven zitten voor een drankje of om een jointje te roken. Natuurlijk is er ook nog het tabaksrookverbod dat per 1 april zou worden gehandhaafd. In Maastricht is nog onduidelijk wat hiermee gaat gebeuren. Half maart werd duidelijk dat coffeeshops een belangrijke functie hebben in het tegengaan van de straatverkoop van cannabis en de daarbij optredende overlast. Het zou logisch zijn om cannabisconsumenten een plek te geven in de coffeeshop om daar veilig en zonder overlast te bezorgen ongehinderd cannabis te consumeren. Dat kan alleen maar als coffeeshops een speciale rookstatus krijgen vanaf 1 september. “De situatie met het virus laat zien dat een hoop dingen die vroeger niet konden nu opeens wel kunnen. Laten we hopen op een flexibele houding naar het roken van cannabis met tabak in coffeeshops. Alleen zo kunnen we de speciale rol van de coffeeshops behouden”, besluit Stephanie.

Coffeeshop Mississippi

Maasboulevard 11
6211 HS Maastricht

Coffeeshop Mary Jane

Hoogbrugstraat 4
6221 CR Maastricht